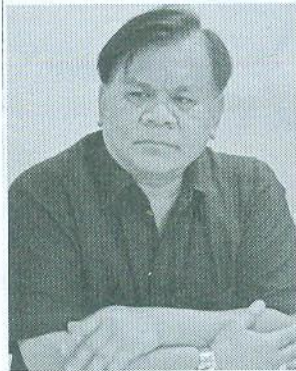

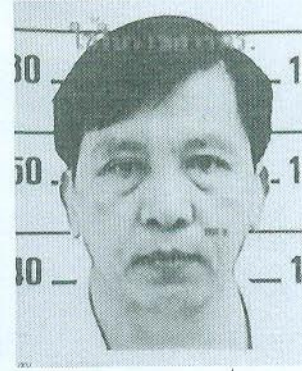
Title :	3 ศพดอกเตอร์ในวงการศึกษ ให้ข้อคิดอะไรกับสังคมบ้าง
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	เดลินิวส์
Date :	ปางข่มลือชพรชกั ๒๕๕๖ พฤษภาค 2559 วันที่ ๗ (1)

ผศ.ดร.พิชัย ไชยสงคราม

ดร.ณัฐพล ชุมวรฐายี

ดร.วันชัย ดนัยดโมหนุท

3ศพดอกเตอร์ในวงการศึกษ ให้ข้อคิดอะไรกับสังคมบ้าง?!

มีคำถามตามมามากมาย คดีฆาตกรรม และอัตวินิบาตกรรม “3 ดร.” เมื่อ 18-19 พฤษภาคม 2559

เช้าวันที่ 18 พฤษภาคม ดร.วันชัย ดนัยดโมหนุท อายุ 60 ปี อาจารย์ประจำวิทยาลัยการฝึกหัดครู สาขาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เาปีน 9 ม.ม.เข้าไปจ่อยิงท้ายทอย ดร.พิชัย ไชยสงคราม อายุ 56 ปี ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย กับ ดร.ณัฐพล ชุมวรฐายี อายุ 54 ปี ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ขณะคุมสอบภาคนิพนธ์นักศึกษาระดับปริญญาโท อยู่ที่อาคารเรียนรวม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เขตบางเขน จนเสียชีวิตคาที่ทั้งคู่ แล้วหลบหนี

วันรุ่งขึ้น 19 พฤษภาคม ตำรวจสืบพบว่า ดร.วันชัย มากบดานอยู่ที่โรงแรมมารูต “สุภาพ” ย่านสะพานควาย ตำรวจกองปราบจึงนำกำลังจะมาทำการจับกุม

แต่ปรากฏว่าไปเผชิญหน้ากันอย่างจังในโรงแรมขณะที่ ดร.วันชัย กำลังถอยรถนิสสัน อัลเมร่า ออกมาจากห้อง และตำรวจกำลังจะเข้าไปจับ ตำรวจจึงเอารถขวางปิดทางเข้าออก

เท่านั้นแหละ เหตุการณ์ก็บานปลาย ยึดเยื้อ พุดจาเกลี้ยกล่อมกันอยู่กว่า 6 ชั่วโมง ดร.วันชัย จึงตัดสินใจใช้ปืนสังหารกระบอกเดิมปลิดชีวิตตัวเองที่ขมับ ตายตาม ดร.พิชัย กับ ดร.ณัฐพล ไป

สาเหตุตามที่ “ผู้ฆ่า” โยนกระดามมาให้ตำรวจหลายแผ่น สรุปได้ว่า “ผู้ตาย” ร่วมกันกลั่นแกล้ง “ผู้ฆ่า” ตลอดมา ทั้งเรื่องคุณภาพการศึกษาของแท้ไม่แท้ การให้เกรดที่ไม่เป็นธรรม การปลดตน (ดร.วันชัย) ออกจากหน้าที่การสอน เพื่อให้ภรรยา “ผู้ตาย” เข้ามาสอนแทน โดยอาศัยการเป็นประธานสภาการบริหารนักศึกษาปริญญาโท

กล่าวโดยสรุปตามกระพีเสื้อก็คือเกิดจากแนวความคิด “ฆ่าได้แต่ห้ามไม่ได้” หรือเป็นเรื่องของ “ศักดิ์ศรี” นั่นเอง แต่แก่นแท้ๆ คือเรื่องของ “ผลประโยชน์” ถูกมองข้ามไป

ตลอดเวลาการพุดจาเกลี้ยกล่อม มี “ไทยรัฐทีวี” ช่อง HD 32 จับภาพมุมสูงได้เป็นช่องแรก แล้วก็ตีไม่ปล่อย จนระยะหลังๆ ทีวีแทบจะทุกช่องได้ภาพมุมนี้ไป กับบางมุมที่แอบถ่ายผ่านลูกกรงเหล็กด้านข้างโรงแรม ซึ่งเป็นภาพที่ ดร.วันชัย ใช้ปืนจ่อขมับตัวเอง เข้าๆ ออกๆ รถยนต์พาหนะสังหาร ขณะการเจรจาเกลี้ยกล่อมดำเนินไประหว่างรักษาการผู้บัญชาการตำรวจนครบาล พล.ต.ต.ศานิตย์ มหถาวร กับผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง พล.ต.ท.ฐิติราช หนองหารพิทักษ์ และหญิงค่อนข้างชราหนึ่ง กับหญิงสาวที่ตามข่าวว่าเป็นนักศึกษา “คนใกล้ชิด” กับ ดร.วันชัย อีกหนึ่ง ซึ่งมาทราบภายหลังว่าหญิงค่อนข้างชราหนึ่งเป็นอาจารย์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร อดีตผู้บังคับบัญชาของ ดร.วันชัย นั่นเอง

คดีนี้เป็นตัวอย่างและอุทธาหรณ์ให้

Title :	๑ ศพอดีตเลขาธิการ ของวงการศึกษานี้ได้ออกสื่อโซเชียลด้วยตัวเอง
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	เฟซบุ๊ก
Date :	สถานะล่าสุดวันที่ ๒๕๖๙ ๑๓/๑ (2)

ชวนคิดนอกกรอบในหลายประเด็นที่ถูกกลบ
โดยสื่อกระแสในยุคที่วีดิทัศน์

ประเด็นแรก ความขัดแย้งแก่งแย่ง
ชิงดีชิงเด่นกันในหมู่อาจารย์มหาวิทยาลัย
โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีอยู่ถึง
36 แห่งทั่วประเทศ ยังดำรงคงอยู่หรือไม่

ถ้ามี เดียวนี้เล่นกันถึงตายแล้วหรือ
และจะมีคดีที่สามเกิดขึ้นอีกหรือไม่ เป็น
หน้าที่ของคนในแวดวงการศึกษา สถาบันการ
อุดมศึกษา จะต้องคิดและหามาตรการแก้ไข
ดังที่ในอดีตเกือบ 20 ปีที่แล้ว ก่อนที่วิทยาลัย
ครูเชียงรายจะมาเป็นสถาบันราชภัฏเชียงราย
เมื่อมีโอกาสที่เชียงรายจะได้มหาวิทยาลัยแห่ง
แรก ก็มีอดีตผู้ว่าฯ ท่านหนึ่ง คิดจะยกฐานะ
วิทยาลัยครูเชียงรายขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย แต่
ก็มีเสียงคัดค้านในหลายประเด็น หนึ่งในนั้น
คือปัญหาบุคลากรที่จะต้องมาแก้ไขกันก่อน
ทำให้เสียเวลา แทนที่จะเดินหน้าสรรหา
บุคลากรใหม่ทั้งหมดในสถานะมหาวิทยาลัย
ใหม่ได้ทันที แล้ววิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ
ก็กำลังจะได้รับการยกฐานะเป็นสถาบันราชภัฏ
อยู่แล้วด้วย

ครั้งนั้นเสียงที่ไม่ต้องการ ได้อย่าง
เสียอย่าง แต่ต้องการได้ทั้งสองอย่างชนะไป

ทำให้เราได้ทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มาจนทุกวันนี้

ส่วนหนึ่งก็เพราะปัญหาบุคลากรที่
ต้องมาแก้ไขกันค่อนข้างยากก่อนนี้แหละ
นอกจากนั้น ก็อาจจะมีปัญหาเรื่องผลประโยชน์
เพราะหลักสูตรปริญญาโท ปริญญาเอก สมัย
นี้ที่เปิดกันเกร่อ เพราะคิดค่าหน่วยกิต ค่า
เรียนได้ตามใจชอบ สกอก.ไม่สามารถไปควบคุม
ได้ จึงเข้าช่วยมือใครยาวสาวได้สาวเอา แล้ว
ก็มาขัดขากันเอง ถึงขั้นฆ่ากันตาย... นั่นไง

ประเด็นต่อมา ตลอดเวลากว่า 6
ชั่วโมงที่มีการปิดล้อม "ดร.วันชัย" อยู่นั้น เรา
จะเห็นคนอยู่ 2 กลุ่ม คือกลุ่มของผู้บัญชาการ
ตำรวจที่ยืนอยู่ห่างๆ กับกลุ่มหญิงชรา กับหญิง
สาวที่ยืนและคุกเข่าอยู่ใกล้ๆ "ดร.วันชัย" มาก
ที่สุด คอยพูดจาเกลี้ยกล่อมอยู่อย่างอดทน
โดยเฉพาะหญิงชรา กับหญิงสาวนั้น น่าชื่นชม
อย่างยิ่งที่ไม่ยอมแพ้และไม่กลัวตายจากผู้มี
ปืนอยู่ในมือ ตรงกันข้าม เราจะไม่เห็น "นัก
เจรจา" มีอาชีพจากหน่วยงานราชการไหน
แม้แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเอง ที่มีหน้า
ที่โดยตรงในการระงับยับยั้งเหตุร้ายใดใดลง
ให้ได้ ก่อนที่มันจะพัฒนาไปเป็นเหตุการณ์นำ
สยดสยอง กลับไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจวิชาชีพ
นี้อยู่เลย

ซ้ำร้าย หน่วยคอมมานโดของกอง
ปราบ และหน่วยอริทรราชของ บชน.ก็ไม่มี
พยายามที่จะสืบคลานเข้าไประงับยับยั้งมีปืน
หรือกระทำการใดใดในระยะไกลให้ปืนที่ ดร.วัน
ชัย ถืออยู่หลุดออกจากมือ ขณะที่ผู้ชมภาพ
สดทางโทรทัศน์คงมีไม่น้อยที่คาดหวังกันว่า
ตำรวจน่าจะใช้ด้านหลังของมือปืนที่มีรถยนต์
บังอยู่ทั้งคันให้เป็นประโยชน์มากกว่าที่จะคอย
ดูคนฆ่าตัวตาย

แต่ประเด็นนี้ถูกกลบเจียบ หน้า
ข้อยังขึ้นเมื่อกลายเป็นสื่อโทรทัศน์ที่รับเคราะห์
ไปเต็มๆ จากการ "ถ่ายภาพสด"... ไม่ได้
ถ่ายทอดสด (ไม่ได้มีการเตรียมตัวใคร่ตรอง
กันมาก่อน)

เราเข้าใจ "ไทยรัฐทีวี" ที่เกาะติด
ภาพมุมสูงในจุดเกิดเหตุอยู่ตลอดเวลา และดู
เหมือนจะเป็นช่องแรกที่จับภาพมุมนี้ได้

เขาก็ต้องทำหน้าที่ติดตามสถานการณ์
สนองความอยากรู้อยากเห็นของผู้ชม หาใช้
ผู้แก้ไขสถานการณ์ไม่

ความรับผิดชอบจึงไม่ใช่หน้าที่ของ
สื่อ และไม่มีสื่อไหนที่อยากเห็นหรืออยากให้
คนฆ่าตัวตาย

"ผู้ดู" ก็ลั่นให้ "ดร.วันชัย" ยอมวาง
อาวุธ หรือตำรวจเข้าไประงับเหตุได้ ไม่มีใคร
อยากให้ใครฆ่าตัวตายนอกจากพวกโรคจิต

ไปๆ มา งานนี้คนรับผิดชอบ
รอดตัวไป คนร้ายกลายเป็นสื่อไปเสียอีก
แม้แต่นายกรัฐมนตรีก็ยิ่งตำหนิสื่อเข้าไปอีก
คน แทนที่จะแก้ไขในหน่วยงานราชการได้
บังคับบัญชาของตัวเองที่ "ไร้หน้ายา"

อีกตัวอย่างของการฟอเนอในวงการ
ราชการไทย และความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูป
กันทั้งระบบ มิใช่แต่ตำรวจเท่านั้น และองค์กร
สื่อก็ควรหายใจไปเดินตาม กสทช.หรือนัก
วิชาการก่ามะลอได้แล้ว

อย่าลืม! สื่อคือผู้ติดตามสถานการณ์
ไม่ใช่ผู้แก้ไขสถานการณ์

Title :	๖ ศพอีก ๖ ราย ในเหตุจลาจลที่ภาคใต้ ใ้ผู้ก่อการร้ายใช้รถยนต์
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	เสียงระงู
Date :	หน้า ๖ นิตยสารข่าวพิเศษฉบับเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๙ ๙ หน้า ๗ (3)

